

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 4 grudnia 1923 r.

w celu wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 1923 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 1923 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 126, poz. 1024) zarządza się co następuje:

§ 1. Przedsiębiorstwa trudniące się sprzedażą piwa (hurtownicy i detaliczni sprzedawcy), tudzież zakłady i związki zajmujące się rozdziałem piwa dla swoich członków, wreszcie osoby, przechowujące piwo należące do powyższych przedsiębiorstw zakładów wzgl. związków, obowiązane są zgłosić w ciągu 5 dni zapasy w ilości przekraczającej 100 litrów piwa, pozostające w ich posiadaniu w dniu wejścia w życie powołanego na wstępie rozporządzenia Rady Ministrów, celem dodatkowego opodatkowania, poda-

jąc przy tem miejsce swego zamieszkania względnie miejsce przechowania piwa. Zapas piwa przekraczający 100 litrów ulega dodatkowemu opodatkowaniu w całości t. j. bez potrącenia rzeczonych ilości (100 litrów). Dodatkowy podatek wynosi 1.200.000 marek od hektolitra piwa.

Jeżeli zapas piwa znajduje się w dniu wejścia w życie powołanego na wstępie rozporządzenia Rady Ministrów w transporcie obowiązek zgłoszenia ciąży na odbiorcy, a bieg trzech dni terminu rozpoczyna się dlań w dniu następnym po dniu, w którym zapas piwa odebrano. Kontroli skarbowej przysługuje prawo sprawdzenia na miejscu, czy zgłoszone zapasy piwa są zgodne z rzeczywistością.

§ 2. Ten sam obowiązek zgłoszenia ciąży również na przedsiębiorstwach browarów w b. zaborze rosyjskim i austriackim co do zapasów piwa i brzezki piwnej, które znajdować się będą w ich wytwórniach i zakładach w dniu wejścia w życie powołanego na wstępie rozporządzenia Rady Ministrów. Browary w b. zaborze rosyjskim i austriackim opłacają tytułem dodatkowego podatku od takich zapasów różnicę między opłatą uiszczoną już poprzednio, a opłatą przypadającą na podstawie § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 87, poz. 680).

§ 3. Zgłoszenie wnosi się w trzech egzemplarzach, a to:

- a) w b. dzielnicy rosyjskiej do właściwego Urzędu Akcyz i Monopolów względnie poza siedzibą tych urzędów do właściwego inspektora kontroli skarbowej;
- b) w b. dzielnicy austriackiej do właściwego Oddziału kontroli skarbowej;
- c) w b. dzielnicy pruskiej do właściwego urzędu skarbowego.

Jeden egzemplarz zgłoszenia zwraca się posiadaczowi zapasu piwa po zaopatrzeniu potwierdzeniem odbioru ze wskazaniem kasy skarbowej, w której dodatkowy podatek ma być uiszczony, drugi egzemplarz przesyła się kasie skarbowej, a trzeci przedstawia się władzy skarbowej II instancji po uwiadczeniu na nim przypadającej dopłaty.

§ 4. Wpłacone kwoty zachowują kasy skarbowe, jako dodatkowy podatek od piwa.

§ 5. Dodatkowy podatek od piwa należny Skarbowi od browarów płatny jest w chwili wywozu piwa z browaru, a musi być wyrównany najpóźniej do końca marca 1924 r.

Dodatkowy podatek należny od sprzedawców piwa może być przez izbę skarbową pokredytowany najwyżej na 3 miesiące z zastrzeżeniem opłacenia 24⁰/₀ odsetek w stosunku rocznym.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Kucharski*